

26 Mayıs 1904'te İstanbul'da doğan ve 25 Mayıs 1983'te burada vefat eden Necip Fazıl'ın, ölümünden 28, doğumundan 107 yıl sonra, 29 Ekim Cumartesi günü Fatih-Ali Emiri Efendi Kültür Merkezi'nde, İBB Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı/Kültür Müdürlüğü tarafından "**Üstad Necip Fazıl Sempozyumu**" düzenlendi. Dönemi aydınlarınca "Prens" ünvanıyla hitap edilen ve kendisinin de onurla kabullenmesinin tarihi dayanağı vardır. Horasan bölgesinden Emir Bektat'a kadar çıkan **Kısakürekler**

,
Oğuzlar'a

mensup

Zülkadir (Dulgadir)

kolundandır. Kahramanmaraş'ta

Bektutiye

mahallesi ve camisi vardır. "Prens"i "emir" karşılığı düşünmek gerekir. Dedesi Mehmet Hilmi Efendi'nin ve Üstad Necip Fazıl'ın bu aidiyet duygusu doğal olarak Maraş'a bağlar onları.

Necip Fazıl'ın bir günlük de olsa bir sempozyum çerçevesinde anılması, sadece bir tanıtma ya da ölüm veya doğum günü dolayısıyla yapılan bir etkinlik olarak görülmemelidir. Zaten tanıtılmaya ihtiyacı yoktur. Düşünceleriyle, sanatıyla ve yaptığı mücadeleyle hâlâ diri, canlı ve yaşar haldedir. Böyleyken Necip Fazıl'ın gündeme gelmesi, aslında bir bilinç yenilenmesi, bir muhasebe ve muhakeme, bir yönüyle de bir özeleştiri, en önemlisi de ona olan bağlılığın bir göstergesi şeklinde değerlendirilmesi yerinde olacaktır.

Sempozyumun tasarlanmasında, düzenlenmesinde ve gerçekleştirilmesinde eski Bahçelievler Belediye Başkanı ve **Büyük Doğu**'nun, Necip Fazıl'ın **gönüldaş** ve **bağlısı Muzaffer Doğan** beyin emeğini, gayretini ve ısrarını öncelikle belirtmek, dolayısıyla tebrik etmek gerekir. Sanıyorum Haziran ya da Temmuz ayından itibaren çalışmaya başlamıştı. İlk olarak Necip Fazıl Kısakürek adını Bahçelievler Kültür Merkezi'ne vermişti.

Necip Fazıl olmaksızın **yerli düşüncenin**, eşdeyişle İslam düşünce ve davasının son yüzyılını tam olarak kavrayabilmenin imkânı yoktur. Mevzi olarak bir çok değerli ve saygın isim vardır. Necip Fazıl ve Büyük Doğu hareketi, daha doğrusu akımı temel olmak üzere

Diriliş

,
Edebiyat

,
Mavera

ve

Yedi İklim

dergileri çevresi, bu ana damarı çeşitli yönleriyle besleyip geliştirdiler, farklı boyutlarda katkı sağladılar. Bu hareket ve dergi çevrelerinin ortak paydaları, inanç olarak sıkı sıkıya bağlanılan İslam'ın aynı zamanda bir

uygarlık

, yapısını oluşturduğu düşüncesiydi. İnanç, düşünce, sanat ve eylem sütunları temelinde bir bilinç ve mücadele ruhunu uyandırmak ve bunu eser düzeyine taşımak, başlıca faaliyet oldu. Ne yazık ki henüz bu uygarlık mücadelesinin düşünce, sanat ve eylem boyutlarıyla tarihi yazılmış değildir ve bu boşluk dünden bugüne sürmektedir.

Bir yönüyle Necip Fazıl Sempozyumu sezinlenen tarih boşluğunun farkına varılmasının bir yansıması olarak da görülebilir. Bir başka ifadeyle, başta Türkiye olmak üzere İslam dünyasında kendi varlığının farkına varma devinimi dalga dalga kıyıya vursa da neye ve nasıl istinat edeceğinin kararını belirleyebilmiş sayılamaz. Necip Fazıl ve Büyük Doğu damarı burada bir zarureti simgelemektedir.

Sempozyum'da Necip Fazıl temelinde ele alınıp ortaya konulan görüş ve değerlendirmeler, bir açıdan söz konusu dayanak ve zarureti işaret etmişlerdir. Necip Fazıl özelinde ortaya çıkan yaklaşımların ortak ifadesi bu bakımdan anlamlı ve önemlidir. Katılımcıların **Necip Fazıl ve Büyük Doğu**

akımını kuramsal yönde kavramış ve içselleştirmiş olmaları yanında, belli düzeyde onu tanımış, birlikte yaşamış olmaları ayrıca dikkat edilmesi gereken bir husustur. Bu şahsiyetlerin başında, her ne kadar oturumlarda konuşmacı olarak yer almasa da, bastonuna dayanarak gelip kısa bir konuşma yapan

Prof. Dr. Süleyman Yalçın

,
Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş

,
İsmail Kahraman

yer alır.

Prof. Dr. Necmettin Talu

,
Mustafa Miyasoğlu

,
Doç. Dr. Şükrü Karatepe

,
Bekir Oğuzbaşaran

,
A.Vahap Akbaş

,
Dr. Necmettin Türinay

,

Abdurrahman Şen

,
Dursun Ali Taşçı

,
Prof. Dr. İbrahim Kavaz

,
Fazlı Karaman

, Necip Fazıl'ın düşünce, sanat ve eylem yönlerini eserleri temelinde tahlil ederken tarihi ve somut gözlemlere de dayanmışlardır.

Av. Numan Güzey'in konuşması, kültürel birikimi, vukufiyeti ve duyarlılığı bakımından ayrıca vurgulanmayı hak ediyor. Doğrusu Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı başında bulunmasına sevindim ve umutlandım. Yeri gelmişken belirtmek gerekir ki, Kültür Bakanlığı ve İstanbul Kültür Müdürlüğü'nün, bu denli önemli ve anlamlı bir sempozyumla görünmemesi, doğrusu açıklanır gibi değildir. Gerçekten Kültür Bakanlığı'nın, bakanının ve birimlerinin işlevi nedir diye sormadan edemiyor insan.

Ayrıca dinleyiciler, gençler özellikle hanımlar, ilgilerinin ötesinde, dikkat ve alıcı tutumları dolayısıyla teşekkür ve tebriki hak ediyorlar.

İki nükte, anekdotu da paylaşmak istiyorum. Birincisini Numan Güzey nakletti. Üstadın Paris'te öğrenciliğinin başlangıç yılları. Üstad gider bir top açık renk kumaş alır ve otuz tane elbise diktirir. Bu elbiselerin her gün birini giyer. Rahmetli Ali Fuat Başgil de birlikte gidenlerden. Üstad her gün açık renk elbise giymesine rağmen, herhangi bir leke olmaması dikkatini çeker ve merakla nasıl oluyor da böyle temiz giyindiğini sorar. Üstad durumu izah eder ve mesele anlaşılır. Aynı kumaştan otuz takım elbise ve her gün bir takımı giyilen aynı renk. Ve şaşkınlığa uğrayan Başgil.

İkincisi Yalçıntaş hocanın tanık olduğu bir hatıra: Son günlerinde, Süleyman Yalçın, Ayhan Songar ile Üstad'ı ziyaret ederler. Dışarı çıkamamakta ve hareketleri kısıtlıdır. Yalçın ve Songar hocalar, muayene, tetkik vb. sonra bacaklarında çıkan yaralarla birlikte baştan aşağı Üstadı silip temizlerler.

Üstad Necip Fazıl ve Ayhan Songar hocaya rahmet, Süleyman hocaya uzun ömürler, sıhhat ve afiyetler dilerim.

Üstad Necip Fazıl Sempozyumu

İsmail KILLIOĞLU tarafından yazıldı.
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 16:47 -

İsmail KILLIOĞLU-MİLLİGAZETE